

Nr 44.

Ankom till riksdagens kansli den 26 april 1927 kl. 5 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 30 och 31 §§ i lagen den 1 juli 1898 (nr 66) om de svenska lapparnas rätt till renbete i Sverige.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 18 februari 1927 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 121, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet hållna protokoll, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag angående ändrad lydelse av 30 och 31 §§ i lagen den 1 juli 1898 (nr 66) om de svenska lapparnas rätt till renbete i Sverige.

Lagförslaget är av följande lydelse:

»Förslag

till

Lag

angående ändrad lydelse av 30 och 31 §§ i lagen den 1 juli 1898 (nr 66) om de svenska lapparnas rätt till renbete i Sverige.

Härigenom förordnas, att 30 och 31 §§ i lagen den 1 juli 1898 om de svenska lapparnas rätt till renbete i Sverige skola erhålla följande ändrade lydelse:

30 §.

Lapparna äro berättigade att till jakt och fiske betjäna sig av land och vatten icke allenast å sådana områden, där de enligt vad i 1 § 1 mom. sägs äga vistas varje tid av året, utan även å annan utmark inom Norrbottens och Västerbottens läns lappmarker under den tid de äga att å sådan utmark uppehålla sig med sina renar; vare dock underkastade de bestämmelser, som gälla i avseende å förbud att utan Konungens tillstånd döda

eller fånga vissa djurarter samt i övrigt beträffande tid och sätt för nyttjande av jakt och fiske.

31 §.

Ej må å de områden, som blivit till lapparnas uteslutande begagnande anvisade, bete, slätter, jakt eller fiske av lapparna till annan upplåtas. Sker sådan upplåtelse, vare den ogill.

Varder bete eller slätter å dylikt område av lapparna ej använt, och finnes upplåtelse därav tills vidare kunna ske utan intrång eller skada för lapparna, äge Konungens befallningshavande att mot lega upplåta betet eller slätter, intill dess behov därav för lapparna åter uppstår. Kan å dylikt område upplåtelse av rätt till jakt eller fiske ske utan skada för lapparna, äge ock Konungens befallningshavande att tills vidare tillåta annan att emot avgift å området jämte lapparna utöva jakt eller fiske. På sådana områden, som upplåtits till utvidgning av de vid avvitrningen avsatta renbetesfjäll i Jämtlands län, må jämväl inägor, som icke äro för lapparna behöfliga, utarrenderas. Vid utarrendering av bete, slätter eller inägor skall fästas det villkor, att arrendatorn själv må freda såväl växande som bärgad gröda från intrång av renar.

Upplåtelse, som ovan förmäles, må dock ej äga rum, utan att de lappar, vilka äga rätt att å området uppehålla sig med sina renar, blivit i ärendet hörda samt, då fråga är om upplåtelse av bete, slätter eller inägor, därtill lämnat sitt samtycke. Medel, som inflyta genom sådan upplåtelse, skola enligt de bestämmelser, som givas av Konungen, användas till förmån för lapparna.

Vid upplåtelse av rätt till jakt och fiske så ock vid jakt- och fiskerättens utövande skall iakttagas vad i avseende å förbud att utan Konungens tillstånd döda eller fånga vissa djurarter samt i övrigt beträffande tid och sätt för nyttjande av jakt och fiske gäller.»

Beträffande de skäl, som ligga till grund för det av Kungl. Maj:t framlagda lagförslaget, tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen jämte därvid fogade protokollsutdrag.

De här föreslagna ändringarna avse allenast förtydligande av i lagen redan förefintligt stadgande (30 §) med erinran, att de beträffande tid och sätt för nyttjande av jakt i allmänhet givna bestämmelser skulle gälla även jakt, varom i denna lag vore fråga. I samband härmed har denna erinran utsträckts jämväl till fiske. Dessa formella jämkningar i lagtexten ha såsom närmare framgår av propositionen ansetts önskvärda i samband med bland annat de ändringar i jaktlagen och vissa andra

Utskottet.

författningar, varom Kungl. Maj:t jämväl avgivit förslag till innevarande riksdag (prop. nr 120, 122) och vilka förslag utskottet i denna dag avgivna utlåtanden tillstyrkt.

Förevarande förslag föranleder icke någon erinran från utskottets sida, varför utskottet hemställer,

att riksdagen må bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 26 april 1927.

På jordbruksutskottets vägnar:

G. SEDERHOLM.

Närvarande: se utlåtande nr 42.